

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

CCLV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

vero Ministrorum Ecclesiæ patrono, mihi commendatus. Is misit eum ante aliquot menses Tubingam, sperans fore, ut vel inter alumnos Illustrissimi nostri Principis recipere tur, vel alicui famiando, victimum haberet, donec studiorum suorum cursum absolveret. Cum vero in stipendium (ut vocant) Ducas nostri Illustrissimi non recipiantur, nisi qui hujus Ducatus cives sunt, & in Martiniano pauci alantur, omniaque loca jam suos alumnos habeant, rogavit D. Hirschius, ut cum commendatione aliqua Argentinam mitteretur, sperans ei inter Wilhelmiticos studiosos locum esse posse. Et confidit, tuam R. plurimum ea in re adolescentem adiuturum, vel sua causa: est enim Hirschius R. tua filio, D. Doctori, Rectori Scholæ in Grätz optime & familiarissime notus. Nec dubito, quin R. tua filius, hujus Viri insignem pietatem & erga Ministros Ecclesiæ beneficentiam valde sit prædicaturus. Quapropter si quid obtineri potest, etiam atque etiam rogo, R. tua efficiat, ut intelligat, meas aliquod pondus habuisse.

Toslani male dicum & mendax scriptum audio Argentinæ in officina Jobini impressum, et si in fronte simular, se Neostadii natum & in lucem prodūsse. Quid sibi etiam Antipappi Sturmii velint, miror. Spero tamen, utrumque Scriptum in senatu Argentinensi in lucem editum. De his rebus, quantum quidem licet, fieri certior cuperem. Electorem Saxonie spero commune negocium Concordia nihilominus studiosissime promoturum, etiamsi alii cunctentur, alii tergiversentur, quidam etiam valde repugnent. Optima enim nunquam omnibus placuerit: quare etiam non omnium judiciorum consensus expectari poterit. Felicissime valeat R. tua, & collegis suis, Dominis fratribus meis in Christo honorandis plurimam ex me salutem dicere non gravetur. Hæc Tubingæ scripsi jam ocreatus, Tuillam cum Illustrissimo meo Principe, Domino juvante, prosectorus. 23. Apr. Anno 79.

R. tua,

Studioff.

Lucas Osiander, D.

CCLV.

QUæ à facultate decreta sint, ex Decani Coccii literis cognoscet. Parata est & concors nostra voluntas; Veniant quam primum volent Canditati, non moram nequemus, & si quidem libebit illis, ad me recta divertant, gratissimi futuri hospites, ut quos ceu germanos meos filios agnosco, & diligo. Utinam verè & tibi liceat per valetudinem præsto esse. Erit autem, ut spero, occasio etiam Huldrico tuo, ut nos invisat saltem, quo noticiam & fa-

A. 1579.

P A S Q U A R T A.

592

& familiaritatem cum meis Symmictis contrahat, & me sua præsentia recreet, vel per dies paucos, posteaquam à consuetis studiis abesse diu non potest. Plura vel coram, vel per tuos saltē.

Basileæ, Cal. Maii, Anno 79.

Thus consueto jure & studio

Sulcerus.

CCLVI.

Quam gratus mihi fuerit filiorum tuorum adventus, facile conjicis ex eo, quo ipsos, ubi primum innotuerunt mihi, prosecutus sum affectu, quos si potuisse sic excipere & tractare, ut & eorum virtutes & tua beneficia merentur, sensissent nihil minus mihi deesse, quam expromptam voluntatem. Et nihil molestius accidit mihi, quam quod eorum conversatione non licuerit frui diutius, quod & ipsos domum revocarent instantes nupiæ & me dies conventus in ditione Bernatum cum fratre meo & propinquis constituta, cui renunciassim libenter, si id passa esset temporis brevitas. Exhilaratus tamen sum cum conspectu ipso, tum colloquio, ut ex quibus mihi fructus promitto ad posteritatem perventuros, si eos, ut haec tenus, Dominus provehere & confirmare dignetur. Quod ut fiat, non desinam suppliciter precari. Sicut autem ipsis honoris gradum, quem apud nos adepti sunt, gratulor: ita filiæ tuæ cum ornatiss. viro, Doctore Obrechto, connubium, ex quo non dubito, maximam te consolacionem accipere, qui & hunc es habiturus filium, senectutis tuæ singulare solatum. Et sane si integrum mihi esset, non gravarer ad nuprias præsto esse, tam amanter & officiosè invitatus. Sed cum id nunc non decur, fururum tamen spero, ut hoc adhuc anno vos invisam & fortè extremum valedicam, adfuturus interim vobis anima & spiritu. Communicavit mihi D. Philippus capita scripti contra Danielem Tosanum, quæ sic mihi probantur, ut magnoperè veniam id typis mandari, quod præ Osiandrico scripto magis fore frugiferū statuo, cum controversiæ nervum magis explicet. Confessionem meam de Cœna, Senatui exhibitam, legisse te arbitror. Animadvertisisti ergo simplicitatem meam & intelligis, me rationem habuisse temporum, loci & personarum, ut tamē veritati non deessem. Melius cecidit ea, quam expectabam, tranquillitatemq; nonnullam peperit Ecclesiæ nostræ. Transfusa est in exemplaria plura, quam centum, quod malo fieri, quā ut typis excuderetur, quod & minus occasionis sit adver-